

5. Тимофеева Г.В. Стратегические цели развития производства масличных культур в регионе в условиях вступления в ВТО / Г.В. Тимофеева, А.В. Беликина // Вести Волгогр. Гос. Ун-та. Сер.3, Экон. Экол. - 2013.- №2 (23). - С. 27-36.

6. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – URL:<http://www.ukrstat.gov.ua/>

Лариса Гордієнко

*к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку та консалтингу,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
2000lorik@gmail.com*

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ІНОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF THE INNOVATION PROCESS

ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ИНОВАЦИОННОГО ПРОЦЕССА

Анотація. Розглянуто теоретичні та організаційні аспекти запровадження інноваційного процесу на підприємствах, проблематику їх використання та застосування, теоретичну базу даних процесів у науковій літературі.

Abstract. The theoretical and organizational aspects of introduction of innovation process at the enterprises, problems of their use and application, theoretical database of processes in scientific literature are considered.

Аннотация. Исследованы теоретические и организационные аспекты внедрения инновационного процесса на предприятиях, проблематику их использования и применения, теоретическую базу данных процессов в научной литературе.

Основним з шляхів розвитку економіки України є вибір інноваційної діяльності. Інноваційний розвиток в Україні переживає не найкращі часи свого становлення та розвитку, що пов'язано, перш за все, з політичними подіями, епідеміологічною ситуацією в світі взагалі та постійними процесами перерозподілу сфер впливу. Дія позитивної динаміки показників, що намітилась останнім часом, її ефективне функціонування є однією з найважливіших задач для національної економіки України. Її вирішення значною мірою залежить від тенденцій розвитку інноваційної діяльності і використання ефективних ринкових механізмів управління на підприємствах. Однак проблемний технічний і організаційний рівень виробництв та у недостатній мірі фінансування інноваційної діяльності не дають можливості повною мірою розвиватися. Одним з найбільш ефективних напрямків забезпечення ефективності промислового виробництва є пошук таких умов його функціонування, які сприяли б розвитку інноваційної діяльності, спрямованої на розробку і використання результатів наукових досліджень, що дають можливість здійснити реструктуризацію, відновлення основних виробничих засобів, удосконалювати технологію, організацію і управління виробничим процесом.

Інноваційна діяльність нерідко трактується як діяльність, зв'язана з використанням новітніх технологій. Керівники підприємств намагаються в тому або іншому вигляді здійснювати інноваційну діяльність самостійно, для цього створюють спеціально дочірні структури або інноваційно-технологічні центри, покликані просувати і використати інноваційної продукції. З цією метою залучають фахівців які вміють розбиратися у патентно-ліцензійній діяльності, охороні інтелектуальної власності та інших складниках, що необхідні для комерційного використання у інноваційній діяльності. Але не завжди зусилля мають певні результати. Однією з важливих проблем у інноваційній діяльності є проблема організації саме цієї діяльності, тобто саме проблема управління.

Як правило, проблема якісного управління інноваційною діяльністю на підприємствах вирішується за рахунок залучення високо кваліфікованих менеджерів зі сторони і постійного навчання персоналу. Проте виникають проблеми іншого характеру – все більше стає нестача управлінського персоналу високого рівня. Навчання ж персоналу дуже часто виявляється

недостатньо ефективним. Підготувати інноваційного менеджера для підприємства – довго, дорого і витратно.

В інноваційній діяльності підприємств бажано використовувати сучасні управлінські технології. Поштовх полягає, по-перше, у певній складності сучасних технологій управління на підприємствах, а по-друге, щодо сприйняття і практичного використання цих технологій які принципово не мають отриманих знань.

На кінцевий результат виробничо-комерційної діяльності будь-якого підприємства істотний вплив мають здійснювати управління саме процесом функціонування і організаційної структури, в рамках якої цей процес здійснюється. Ця проблема дуже багатогранна. Доцільно вибрана інноваційна структура дозволяє забезпечити підприємство або компанію повну зайнятість для персоналу, гнучкість та оптимізацію у використанні ресурсів та відповідність вимогам сучасного ринку. Керувати такою діяльністю значно складніше, ніж поточним, безперервним виробництвом. Для прийняття оперативних рішень керівництву підприємства необхідно у короткі строки розробити і порівняти декілька варіантів рішень або бізнес-планів. Таким чином, інновації - це не тільки використання високих технологій, але й інноваційні рішення в сфері прийняття і застосування управлінських рішень. Для реалізації більшості питань які можуть стояти перед підприємством задач необхідна реорганізація системи управління підприємством на основі нових управлінських технологій. Підприємство, яке має працювати гнучко, то його керівництво неминуче приходиться до необхідності у використанні інноваційних новітніх підходів до управління.

Сутність нового підходу, що має основу на використанні інноваційних управлінських технологій – у створенні такої структури управління підприємством, в якій персонал має певні позиції у створенні бізнес-процесу, який забезпечує якісне виготовлення інноваційного продукту. Досягти це можливо за рахунок організаційних заходів, і важлива роль у побудові такої системи належить у використанні методології управління проектами на підприємстві.

Для більшої ефективності реалізації задач на ринку послуг чи виробництва, які стоять перед підприємством, необхідно поділити систему управління інноваційної діяльності, базис якої – це поділ складного процесу виробництва на більш прості компоненти в основі проектного підходу і вибудування своєрідного управлінського «конвейера» рішень. Це дає цілий ряд позитивних ефектів: робота з процесу перетворюється в цілеспрямований рух, до мети певних вимог до кваліфікації персоналу підприємства, де підвищується продуктивність праці, знижується кількість помилок у роботі. Для реалізації такого підходу необхідно розробити ефективну організаційну структуру, систему управління фінансами, сформулювати службу маркетингу, розробити та забезпечити електронний документообіг на підприємстві.

Менеджери інноваційної компанії будуть занурені у певну середу, яка примусить їх працювати на підприємстві чи в корпорації за єдиними правилами, що забезпечить необхідну прозорість і керованість компанією чи корпорацією. Все це само по собі та без певних змін складу та кваліфікації персоналу має значно підвищити інноваційну діяльність у компанії (корпорації), то певно і збільшити потік замовлень на виготовлення продукції чи надання послуг.

Впроваджувати ефективні управлінські технології на підприємствах заважає відсутність управлінської культури, т.з. звичка керівництва та персоналу працювати у жорстко заданому часовому, функціональному, інформаційному та інших регламентах, звичка «працювати по правилам».

З вище викладеного можна зробити наступний висновок: інноваційній розвиток підприємства необхідно проектувати, як і любую іншу систему інноваційну. Необхідно не тільки визначити задачі які стоять перед підприємством, але і створити систему яка б мала забезпечувати перехід даного підприємства у цей стан, визначити необхідні ресурси, розробити бізнес-процеси інноваційної діяльності, залучити відповідне фінансування. Виконуючи ці вимоги можна розраховувати на успіх у справах.